

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra DEN POLITISKE KANDSTØBER

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb03val-shoot-idm140583366281680/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

---

ACTUS V

SCEN. 1.

*Henrich, 2 Advocater.*

HENRICH. Hillemd nu vil min Ploug gaae, nu er Audientz-Timen. Nu skal I see, I got Folk, om nogen, der har været i 20 Aar i Tienneste, kand bedre skikke sig derudi, end jeg. Der horer jeg det banker. Med hvem vil de gode Mænd tale?

ADVOCAT. Vi vilde gierne have den Ære, at tale med Bormester.

HENRICH. Han er endnu ikke opstaaen.

ADVOCAT. Ikke opstaaen Klokken 4re om Eftermiddagen?

HENRICH. Jo han er nok opstaaen, men han er gaaen ud.

ADVOCAT. Nu modte vi jo en Mand nys i Dorren, som talede med ham.

HENRICH. Han er endelig inde, men han er ikke vel.

*Sagte.*

Disse Karle ere dumme som Bæster, de kand ikke fatte min Meening.

ADVOCAT *sagte*. Jeg merker nok, Mon Frere, at den Karl vil lade sig smørre; vi maa stikke ham en Gylden i Næven, saa kommer nok Bormesteren strax. Hør, Cammerat, vil I ikke forsmaae et par Gylden, at drikke paa vor Sundhed?

HENRICH. Nej I gode Herrer, jeg tar saa mænd aldrig mod Gaver.

ADVOKAT. Hvad skal vi da giøre, Monfrere? saa maa vi gaae bort til en anden gang.

HENRICH *vinker ad dem*. Hej Messiors! De ere saa meget hastige. For Deres Skyld vil jeg tage imod de tvende

DEN POLITISKE KANDSTØBER

Gylden: De skulde ellers tænke at jeg var storagtig, og vort Huus derudover skulde blive talt ilde om.

ADVOCAT. See der, Cammerat, er 2 Gylden, om I ikke vil forsmaae dem; nu er I saa god og skaffer os Audientz.

HENRICH. Ydmygste Tiener! for Deres Skyld vil jeg giøre alt hvad jeg kand. Bormester er endelig frisk nok som en Hest, men dog ej saa vel, at han kand tale med enhver. Men efterdi det er Dem Messiors, saa er det en anden Sag; vilde De behage at bie et Øyeblik, Messiors, saa skal jeg melde Dem an. Men der banker igien. Hvem vil I tale med, min ærlig Mand?

EN MAND *gribende i sin Bux-Lomme*. Jeg vilde gierne have den Ære at tale med Bormester.

HENRICH *sagte*. Den Mand veed at leve, han griber strax i Lommen.

*Høyt.*

Ja min Herre, han er hiemme, nu skal I strax faae ham i Tale.

*Henrich rækker Haanden frem, men den anden, i Steden for Penge, tar kun sit Uhrværk op, og siger:*

Jeg seer Klokken er alt fire.

HENRICH. Hvem var det Monsieur vilde tale med?

MANDEN. Med Bormester.

HENRICH. Han er ikke hiemme Monsiør.

MANDEN. I sagde jo nyelig, at han var hiemme.

HENRICH. Kand nok være, Monsiør, men saa har jeg fortalt mig.

*Manden gaaer bort.*

HENRICH *sagte*. Seer I vel til den Snydere! Du skal nok see, at Bormester staaer paa Pinde for dig.

*Til Advocaterne.*

Nu skal jeg strax melde Dem an.

ADVOCAT. See ikkun til den Dreng, hvor vel han alle-reede veed at snoe sig i sin Bestilling. Holdt nu gode Miner, Monfrere! Vi ere de som skal giøre Begyndelse til at plage denne gode Kandestøber. Vore Cammerater skal fuldføre Historien. Men see der kommer han.